

качете се на хълма и изплашете кръглоглавците; опашките изведнажъ изчезватъ; гущерите прибиратъ своите знамена, като прилепятъ боядисаната долната часть на опашката си до земята и предъ васъ ще остане голия пъсъкъ безъ никакъвъ признакъ на животъ.

Опашките-знамена даватъ възможностъ на гущерите, които иначе не се виждатъ, да се намиратъ единъ други. Когато сръдъ голия пъсъкъ се издигне такова знаме, другите гущери разбиратъ добре, че това значи: „Елате, азъ съмъ тукъ!“

У други гущери, особено у големите, опашката служи като боздуганъ, камшикъ или друго оръжие за защита. Съ такава опашка е въоръженъ бодлоопашатиятъ гущеръ — големъ до 60 см., който живѣе въ Индия и Персия. Движи се бавно, почти като костенурка и се храни съ трева. Понеже е големъ, не може лесно да се скрие, а не може и да хапи, защото зъбите му сѫ малки и тъхи. Затова работата му би била лоша, ако не би ималъ тази чудесна опашка. Тя е цѣла покрита съ дебели остри шипове и му е едничката защита. Тежко на оногова, който се осмѣли да се допре до нея.

